

Sygn. akt I C 62/24

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2024 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Lidia Grzelak

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2024 r. w Ciechanowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Akademii (...) w Ł.

przeciwko P. P.

o zapłatę 1399,39 zł

I zasądza od pozwanego P. P. na rzecz powoda Akademii (...) w Ł. kwotę 1208,30 zł (jeden tysiąc dwieście osiem złotych trzydzieści groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 grudnia 2023 r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III zasądza od pozwanego P. P. na rzecz powoda Akademii (...) w Ł. kwotę 387,00 zł (trzysta osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów proces, w tym 287,00 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 62/24

UZASADNIENIE

Powód Akademia (...) w Ł. wniósł w dniu 15 grudnia 2023 r. (data stempla operatora pocztowego) pozew do Sądu Rejonowego w Ciechanowie przeciwko P. P. o zapłatę kwoty 1399,39 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany P. P., po doręczeniu odpisu pozwu, nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Akademia (...) w Ł. jest uczelnią niepubliczną wpisaną do ewidencji uczelni niepublicznych prowadzonej przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki pod numerem 30 (wydruk z ewidencji uczelni niepublicznych k. 18 - 21).

P. P. został przyjęty na studia niestacjonarne pierwszego stopnia na kierunku informatyka na Akademii (...) w Ł.. W dniu 1 października 2020 r. P. P. zawarł z Akademią (...) w Ł. umowę o warunkach odpłatności za studia. Na jej mocy uczelnia zobowiązała się do zorganizowania kształcenia zgodnie z programem i formą studiów, a P. P. zobowiązał się do wnoszenia określonych opłat za studia, w tym czesnego. Integralną część umowy o warunkach odpłatności za studia

zawartej w dniu 1 października 2020 r. pomiędzy P. P. a Akademią (...) w Ł. stanowił załącznik określający zasady uiszczania opłat za studia. Czesne za rok akademicki dla studentów I i II roku wynosiło 4800,00 zł i było rozłożone na 12 rat miesięcznych po 400,00 zł każda. Termin płatności czesnego upływał 5. dnia każdego miesiąca, począwszy od pierwszego miesiąca semestru (umowa o warunkach odpłatności za studia wraz z załącznikiem k. 8-11).

Pismem z dnia 3 listopada 2022 r. Akademia (...) w Ł. wezwała P. P. do zapłaty kwoty 1024,13 zł z tytułu zaległości w opłatach czesnego wraz z odsetkami. Zaległość obejmuje część czesnego za miesiąc grudzień 2021 r. w wysokości 224,13 zł oraz czesne za miesiące styczeń – luty 2022 r. (wezwanie do zapłaty k. 14).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności umowy o warunkach odpłatności za studia wraz z załącznikiem (k. 8-11) oraz wezwania do zapłaty (k. 14), których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony i nie budzi wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w znacznej części.

Stosunek prawny pomiędzy stronami reguluje umowa o warunkach odpłatności na studia zawarta w dniu 1 października 2020 r. Na mocy przedmiotowej umowy pozwany P. P. zobowiązał się uiszczać określone opłaty za studia. Umowa jest zatem źródłem stosunku zobowiązaniowego łączącego pozwanego z uczelnią. Rodzaj i wysokość opłat, jakie miał ponosić pozwany w związku z kształceniem się na Akademii (...) w Ł., określał załącznik do umowy o warunkach odpłatności za studia.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 1024,13 zł z tytułu czesnego za miesiące od grudnia 2021 r. do lutego 2022 r. W ocenie Sądu powództwo w zakresie należności głównej zostało wykazane co do zasady, jak i co do wysokości. Wysokość miesięcznej raty czesnego wynosiła 400,00 zł, co wynikało z wyżej wymienionego załącznika do umowy. Za miesiąc grudzień 2021 r. powód dochodził kwoty w niższej wysokości tj. 224,13 zł z uwagi na częściową zapłatę tej raty przez pozwanego.

Wskazać należy, że żądanie pozwu obejmowało kwotę 1399,39 zł, na którą składała się kwota 1024,13 zł tytułem należności głównej oraz kwota 375,26 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od dnia wymagalności poszczególnych rat czesnego do dnia 10 sierpnia 2023 r., wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 15 grudnia 2023 r. do dnia zapłaty.

Odnośnie roszczeń odsetkowych powoda należy wskazać w pierwszej kolejności, że jak wynika z załącznika do umowy o warunkach odpłatności za studia, opłata z tytułu czesnego była płatna do 5. dnia każdego miesiąca. W pozwie powód wskazał następujące daty wymagalności dla poszczególnych rat czesnego: za grudzień 2021 r. – 6 grudnia 2021 r., za styczeń 2022 r. – 6 stycznia 2022 r. i za luty 2022 r. – 6 lutego 2022 r. Zgodnie z art. 115 k.c. jeśli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą. Należy zauważyć, że 5 grudnia 2021 r. wypadał w niedzielę, zaś 5 lutego 2022 r. w sobotę, w związku z czym termin do zapłaty każdej z tych rat czesnego upływał następnego dnia, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą, a zatem odpowiednio w dniach 6 grudnia 2021 r. i 7 lutego 2022 r. W związku z tym Sąd uznał, że odsetki mogą być naliczane od raty czesnego za grudzień 2021 r. od dnia 7 grudnia 2021 r., a od raty czesnego za luty 2022 r. od dnia 8 lutego 2022 r. Prawdopodobnie została oznaczona natomiast data wymagalności raty czesnego za styczeń 2022 r. Termin do zapłaty tej raty upływał w środę 5 stycznia 2022 r., a zatem powód mógł domagać się odsetek od dnia następnego tj. od 6 stycznia 2022 r.

W ocenie Sądu, nie jest jednak zasadne roszczenie powoda w zakresie żądania zapłaty skapitalizowanych odsetek maksymalnych za opóźnienie, a jedynie odsetek ustawowych za opóźnienie, których wartość wynosi odpowiednio 41,96 zł dla czesnego za grudzień 2021 r., 75,51 zł dla czesnego za styczeń 2022 r. oraz 69,70 zł dla czesnego za luty 2022 r. (zestawienie k. 38-40). Wskazać należy, że wprawdzie w załączniku stanowiącym integralną część umowy (§

1 ust. 3 załącznika) wskazano, że w przypadku nieuiszczenia opłaty lub niedokonania zwrotu wydatków poniesionych przez przyjmującego zlecenie na wykonanie umowy zlecenia i ewentualnych roszczeń odszkodowawczych w terminie student zobowiązany jest do zapłaty zaległej kwoty powiększonej o odsetki umowne za opóźnienie, które wynoszą w stosunku rocznym dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie od każdej zaległej kwoty. Zdaniem Sądu, tak sformułowany obowiązek odsetkowy jest sprzeczny z zasadami ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa oraz z zasadami współżycia społecznego w rozumieniu art. 5 k.c. Wskazać należy, dla oceny zasadności roszczeń powoda nie bez znaczenia jest cel, dla którego strony zawarły umowę, jakim jest przede wszystkim kwestia kształcenia pozwanego P. P., a nie uzyskanie przez niego jakiej, choćby ograniczonej czasowo, korzyści finansowej. Wskazać również należy, na uprawnienie powoda wynikające z § 6 ust. 6 umowy do zwrotu na rzecz studenta wniesionych przez niego opłat w przypadku odstąpienia przez niego od umowy bez oprocentowania, co wskazuje na nierówne traktowanie stron i uprzywilejowanie strony silniejszej.

Z tych względów Sąd obniżył wysokość odsetek przewidzianą w umowie z odsetek maksymalnych za opóźnienie do poziomu odsetek ustawowych za opóźnienie. Na marginesie wskazać należy, że zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba, że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Zdaniem Sądu, żądanie wynikające z przywołanego przepisu odnosi się do uprawnienia żądania odsetek za opóźnienie w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od zaległych odsetek. Prawo żądania odsetek maksymalnych za opóźnienie dotyczy wyłącznie należności głównej. Tym niemniej, jak wskazano powyżej, w niniejszej sprawie również w tym zakresie żądania odsetek według podwyższonej stopy procentowej uznać należy w całości za niezasadne.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwotę 1208,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 grudnia 2023 r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako niezasadne, tj. co do kwoty 191,09 zł tytułem skapitalizowanych odsetek oraz co do wysokości stopy procentowej od należności przysługującej powodowi.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 100 kpc, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu, stosunkowo je rozdzielając. Sąd obciążył pozwanego P. P. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda w całości, mając na uwadze, że powództwo zostało oddalone jedynie w zakresie żądania odsetek maksymalnych za opóźnienie, a w konsekwencji również w zakresie skapitalizowanych odsetek maksymalnych za opóźnienie, których wysokość została obniżona przez Sąd do odsetek ustawowych za opóźnienie. Na kwotę kosztów procesu składają się: opłata sądowa od pozwu – 100,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 287,00 zł ustalone od wartości przedmiotu sporu stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Jak wskazano powyżej, pozwany P. P. nie złożył odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 339 § 1 i 2 k.p.c.

Stosownie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd wyrokowi w pkt I tj. w zakresie w jakim wyrok zaoczny uwzględnia powództwo, nadał rygor natychmiastowej wykonalności.